

РЕШЕНИЕ

№ 6254

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7569** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на адв. М. В. Д., като процесуален представител на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 20138834 от дата 15.06.2021 г., на СРС, НО, 121 – ви състав, по НАХД № 706 по описа за 2021 г. на съда. С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление № 491619 – F512039 / 23.01.2020 г. на заместник-директор на ТД на НАП С., с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 74, ал. 1 от ЗСч., е наложена имуществена санкция в размер на 200 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение. Според касатора, неправилно СРС е преценил всички относими обстоятелства. Жалбоподателят не е съгласен с изводите на СРС, че въпреки липсата на дата на нарушението в НП, тя може да се изведе по тълкувателен път.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът па касационната жалба – ТД на НАП С., в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт Н.. Счита жалбата за неоснователна и недоказана. Решението на СРС следва да се потвърди. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Куман Куманов, който счита касационната жалба за неоснователна. Моли съдът да потвърди решението на СРС.

Административен съд София – град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е приел за установено, че на дата 01.10.2019 г. в ЦУ на НАП е получена информация с вх. № 2 – 00 – 316 / 21.08.2019 г., предоставена на основание чл. 38, ал. 11 от Закона за счетоводството (ЗСч.). Информацията е предоставена от Агенцията по вписванията относно юридическите лица, които не са подали годишен финансов отчет за 2018 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел в срок до 02.07.2019 г. и не са подали декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 ЗСч.

Заявлението за вписване и представяне за обявяване на годишния финансов отчет за 2018 г. в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е подадено от [фирма] на 26.09.2019 г., т. е. налице е закъснение от 2 месеца и 25 дни. На дата 01.10.2019 г. е съставен АУАН № F512039 / 01.10.2019 г. Въз основа на съставения АУАН е издадено наказателно постановление № 491619 – F512039 / 23.01.2020 г. на заместник-директор на ТД на НАП С..

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалния правила. Споделят се изводите на СРС, че и в АУАН и в НП е отразено, че дружеството не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне за обявяване в Агенцията по вписванията – Търговски регистър, ГФО за 2018 г. в установения от закона срок – до 01.07.2019 г. Следователно ясно е, че датата на нарушението е 02.07.2019 г. В тази връзка не се споделят аргументите в касационната жалба по отношение на датата на извършване на нарушението.

Според разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗСч всички търговци по смисъла на ТЗ следва да публикуват ГФО чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър в срок до 30 юни на следващата година. За 2019 г. 30 юни се явява почивен ден. Задължението за публикуване на ГФО е уредено отделно и независимо от задължението за подаване на декларация по чл. 92 ЗКПО, поради което това обстоятелство е неотнормисимо към преценката за обективна съвместимост на административното нарушение.

Споделят се изводите на СРС, че нарушението е осъществено чрез бездействие – чрез непредприемане на дължимото поведение. Изложени са мотиви за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Неизпълнението на административното задължение по ЗСч. се отнася до значими обществени отношения, свързани с изискването за публичност в дейността на

търговските субекти и вярно представяне на информацията относно търговската дейност. Основателни са мотивите на СРС, че нито това, че нарушението е първо, нито това, че дружеството не е развивало дейност, са обстоятелства, които могат да характеризират случая като маловажен.

При този изход на спора искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Приложима е разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ (възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 150 лв.) Следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП в размер на 100 лева.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XV – ти касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20138834 от дата 15.06.2021 г., на СРС, НО, 121 – ви състав, по НАХД № 706 по описа за 2021 г. на съда.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП С. сума в размер на 100 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.